

Església de Lleida, què dius de tu mateixa?

PASTORAL

ESPIRITUALITAT

TEOLOGIA

assemblea diocesana 2015

CASA DE L'ESGLÉSIA-ACADÈMIA MARIANA

30 de maig
de 9,30 h a 13,15 h

La festivitat de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir els principals actes en honor de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, en els quals van participar centenars de lleidatans.

Els actes van començar al matí amb la celebració d'una eucaristia i van continuar a la tarda amb la visita espiritual, dirigida per Mn. Xavier Batiste, consiliari de la Confraria.

Tot seguit, el vicari general, Mn. Ramon Prat, en nom del bisbe Joan, absent per malaltia, va presidir la missa agraïnt la participació dels lleidatans que anaven atansant-se a retre homenatge i fer les ofrenes a la Verge.

En les lectures, Mn. Prat es va referir a la muntanya de Montserrat

com a lloc de trobada amb Déu i va recordar la figura de Maria com exemple de senzillesa i disposició a fer la voluntat del Senyor. Va ser llavors quan el vicari general va recordar aquelles paraules mirant Jesús a la creu: «Senyor, vós que heu fet tant per mi, què puc fer jo per vos?»

AJUDANT A VIURE

El creixement no és opcional

Avui, diumenge de Pentecosta, Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, vull recordar el primer manament que apareix a les pàgines de la Bíblia: creixeu (*Gn 1,27ss*). En el nostre Baptisme s'inicia un procés de creixement que és permanent. La fe és do de Déu, però Ell ha volgut la nostra correspondència lliure i responsable i ha posat en nosaltres les capacitats necessàries per a respondre: «Posaré el meu esperit dins vostre i faré que seguiu els meus preceptes, que compliu i observeu les meves decisions» (*Ez 36,27*).

En la vida natural naixem, som petits, creixem i ens desenvolupem però, en la vida cristiana, hi ha persones que segueixen pensant i actuant com a nens perquè no s'alimenten adequadament ni contrasten la seva vida amb la Paraula «inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé, per tal que el qui és home de Déu arribi a la maduresa i estigui sempre a punt per a tota obra bona» (*2Tim 3,16-17*).

Els cristians estem cridats a dur a la pràctica el projecte de Déu sobre l'ésser humà en totes les circumstàncies de la vida ordinària, fàcils o difícils, i en l'ambient concret en què estem immersos: família, treball, alegries i desgràcies, bones i males notícies... Comptem amb la gràcia de Déu, però cal exercitar-se habitualment i amb perseverança en la pràctica de l'Evangeli amb obres i en veritat (*1Jn 3,18*), de la mateixa manera que un esportista millora la seva forma física entrenant alhora que adquireix major aptitud. No val esperar situacions ideals o circumstàncies més propícies per manifestar la nostra fe, de paraula i d'obra, oferint als nostres conciudadans la possibilitat de descobrir la Persona de Jesucrist i la seva manera d'entendre la vida.

El Senyor no demana impossibles, encara que alguns cristians semblen pensar que l'ideal proposat per Crist necessitaria adaptacions per poder ser viscut. Podem fallar, però amb la nostra vida hem de fer veure que l'Evangeli es pot viure en el nostre quefer ordinari, i que comptar amb els defectes, propis i aliens, no equival a rebaixar les seves exigències.

El cristià jove o adult demostra la seva maduresa amb fets, vida i conducta, intentant fer present Jesús, sense coaccionar ningú però tampoc sense dissimular-ho enmig d'una societat on resulta més fàcil presentar-se com a agnòstic o ateu que com a cristià. I ho fa vivint la seva comunió eclesial, alimentant la unitat, la complementaritat i el treball conjunt: «entre tots i pel bé de tothom».

En aquesta nova Pentecosta, animo a tots els fidels cristians laics de l'Església de Lleida a tornar a considerar el que he dit en alguna de les nostres Assemblees: «Si volem tenir una paraula evangelitzadora al món de la globalitat i donar a les generacions futures raons per viure i per esperar; si volem promoure accions de presència missionera, necessitem optar per un estil i una organització pastoral que alliberi de tendències autàrquiques, practicant millor la corresponsabilitat, sense tancar-nos sobre nosaltres mateixos de manera defensiva, sense absolutitzar allò que és relatiu, universalitzar allò que és particular, ni dogmatitzar allò que és opinable.»

Rebeu la salutació de vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **JOAN PLANELLAS**

Diàleg d'interès

El 2 de juny comença un nou curs *en línia* sobre ciència i fe (www.CienciaiFeBcn.com) —l'únic 100% *en línia* en l'Església catòlica a tot el món—, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) sota el patrocini del Pontifici Consell de la Cultura, amb el suport de la John Templeton Foundation. Tracten el cas Galileu, com coneix la ciència la realitat, la creació en un món en evolució, les cèl·lules mare, la neurociència... El Dr. Joan Planellas, vicedegà de la FTC, avança que el proper curs, a l'octubre, també es farà en anglès.

Quins reptes plantegen les ciències als creients d'avui?

La fe cristiana ha de tenir una actitud de diàleg clar i sincer davant la ciència empírica. D'aquí que cal una actitud d'humilitat per ambdues parts. La investigació teològica ha de tenir aquell rigor científic propi de les corresponents disciplines antropològiques, filosòfiques o històriques en el seu desplegament universitari. I a la ciència empírica li cal reconèixer una «raó àmplia»; és a dir: que no n'hi ha prou amb allò empíricament verificable, sinó que cal també la saviesa del context.

Per què la teologia ha de dialogar amb la nostra cultura?

La teologia ha de saber respondre als grans interrogants i preguntes de l'home d'avui. Per aquest motiu, més que mai ens convé un cristianisme que ressalti la unió estreta entre la causa de Déu i la causa de l'home. Perquè en Déu s'hi juga la sort de l'home. Però Déu no necessita que defensem el seu *estatut* ni els seus drets. És la sort mateixa de l'home que s'hi troba en joc.

Com s'implica la FTC en el diàleg ciència-fe?

És una dimensió molt present en el desenvolupament de les matèries pròpies, especialment en l'àmbit de la teologia fonamental.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per un infant que ha de néixer

Oh Mare, Maria, tu que ho saps tot sobre la joia, la felicitat i la incertesa que tota mare sent pel seu fill encara no nascut.

Beneeix els pares i beneeix aquest infant. Protegeix aquesta petita vida amb tota la teva força, amb tota la teva cura.

Estimadíssima Mare, Maria, vetlla perquè aquest petit cor que bateja al si de la seva mare ningú no el colpegi abans de néixer i abans d'haver acomplert la missió en aquest món que el nostre Pare benvolent li ha donat.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

El cambio de familia no es fácil

Se calcula que la mitad de los niños experimentan cambios importantes en su vida cuando uno o ambos padres separados construyen una nueva relación de pareja. Estos cambios son más notables cuando es el progenitor custodio el que vuelve a casarse, y también cuando el nuevo cónyuge, convertido ahora en flamante padrastro o madrastra, quiere que los hijos de su anterior matrimonio formen parte de la nueva familia.

No me cansaré de repetir algo que se olvida con extrema facilidad: el tiempo de los niños no puede medirse igual que el de sus padres. Las pausas, las cadencias, el tempo del armónico desarrollo infantil, tiene sus propios compases. Y los padres no tienen que pretender hacer coincidir sus previsiones del *calendario de sus sentimientos* con las de sus hijos.

Al consolidarse una nueva familia cruje todo el entorno habitual del niño. Su protectora red social sufre variaciones que la desequilibran, al menos momentáneamente. El nuevo matrimonio puede obligar, por ejemplo, a cambios geográficos importantes, con un mayor distanciamiento físico de los padres no custodios, abuelos y otros familiares y amigos. Los niños pueden cambiar a otras comunidades, con nuevos estilos de vida, o a nuevos barrios y nuevas escuelas.

Los adultos, a menudo con nuestras prisas, nos precipitamos e intentamos crear la nueva familia por la vía de urgencia de lo que denominamos la *integración instantánea*. Grave error. Los niños requieren que no se les apremie, que puedan digerir a su aire la nueva situación familiar que se les plantea.

Dr. Paulino Castells

(*Crecer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Espíritu Santo y la memoria del corazón

La Biblia destaca sobremanera el valor de la memoria y del recuerdo. Tanto es así que, según Jesús, el Espíritu Santo «os recordará todo lo que os he dicho» (*Jn 14,26*).

La clave de esta capacidad de recordar reside en el corazón. Esta memoria se basa en recordar, es decir, en recuperar las vivencias custodiadas en el corazón, como María de Nazaret, que «conservaba todo esto en su corazón» (*Lc 2,51*).

En la Biblia, el corazón es el centro de la persona, donde residen los sentimientos y las emociones, pero también los pensamientos y las decisiones, los recuerdos y los proyectos.

Cuando el Espíritu Santo recuerda todo lo que Jesús ha dicho, significa que prepara el corazón humano para que germine la Palabra, una semilla que conserva su potencialidad a lo largo del tiempo y que fructifica en el momento oportuno. Entonces, recuerdos, sentimientos, ideas, proyectos y decisiones se aúnan y brota de nuestro interior un torrente de fecundidad.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any

25. ■ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / SI 31 / Mc 10,17-27]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Sir 35,1-15 / SI 49 / Mc 10,28-31]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. ■ Dimecres [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / SI 78 / Mc 10,32-45]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Divendres (□ Urgell) [Sir 44,1.9-13 / SI 149 / Mc 11,11-26]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / SI 18 / Mc 11,27-33]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ † Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.) [Dt 4,32-34.39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (*Petronila*), vg.; sant Pasqual, diaca.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

(1Co 12,3b-7.12-13) *(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)*

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangeli, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma.

Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

La vinguda de l'Esperit Sant.
Pintura d'El Greco (fragment),
Museo del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

(1Co 12,3b-7.12-13) *(La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Ga 5,16-25)*

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Enviats per l'Esperit Sant

La Pentecosta, a l'Antic Testament, era una festa alegre de la collita: la nova Pentecosta, que celebrem cinquanta dies després de Pasqua, és causa d'una festa de la collita, d'acompliment i consumació. És el fruit de la Pasqua, de la confirmació de la resurrecció de Jesús, de la seva exaltació al Pare i de la seva presència en la comunitat cristiana. Sense la vinguda de l'Esperit, la Pasqua quedaria incompleta. L'Esperit Sant és el misteri més íntim de Déu, com qui diu el seu cor, i és el darrer i més exterior do de Déu per al món. Renova la creació des de dins. Qui creu en la força d'aquest Esperit i demana que vingui se sentirà mogut per l'Esperit.

Diu Jesús: «Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, l'Esperit que ve del Pare, us guiarà cap a un coneixement de la veritat sencera». La vida nova brolla del do de l'Esperit, diu sant Pau, fa que tots els qui hem rebut l'Esperit caminem «segons l'Esperit». L'Esperit és font i garantia de llibertat per aquells que es deixen guiar per l'impuls interior de l'Esperit. Ja que tota la voluntat de Déu es concentra en el precepte de l'amor, per aquells que segueixen l'impuls interior de l'Esperit, no els cal el control extern de la llei perquè actuen espontàniament segons les exigències de l'amor. Per això cantem «Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor». Hem de viure no *al nostre aire* sinó a l'*aire* (Esperit) del Crist.

«Sense l'Esperit Sant Déu queda molt llunyà, Crist és una figura del passat, l'Evangelí és lletra morta, l'Església, una mera organització, l'autoritat, un poder dominador, la missió, una propaganda, el culte, una evocació, i l'actuar cristià, una moral d'esclaus. Però amb l'Esperit Sant, tot l'univers gemega amb els dolors d'infantament del Regne, el Crist Ressuscitat s'hi fa present, l'Evangelí és una força que dóna vida, l'Església realitza la comunió trinitària, l'autoritat és un servei alliberador, la missió, una Pentecosta, la litúrgia, un memorial i una anticipació, i l'actuar humà esdevé cada vegada més diví» (Ignatius de Latakia).

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ANY DE LA VIDA CONSAGRADA

Teresa de Jesús

El llibre de la vida (I)

Teresa és plenament conscient de l'inexpressable del seu argument. Malgrat això, qui aconseguix comprendre'l té la clau d'accés a l'univers teresià. Teresa posseeix un gran domini de les tècniques de redacció per expressar la seva vida espiritual. S'expressa amb clara complaença. Ho indiquen els títols dels capítols: molt profitosos; d'excel·lent doctrina; una autèntica joia... Teresa, a més a més de reflexionar, comunica.

Els inquisidors segresten el manuscrit. En tornar-lo a redactar neix la seva obra cimera: *Las Moradas*. Felip II la reclama per a la seva biblioteca. D'aquesta manera s'incorpora, definitivament, al patrimoni de la nació.

És una relació entorn de la vida de l'esperit quan aquest s'ha tornat misteriós i colpidor a causa de la invasió de Déu. La dirigeix als seus assessors. Els convoca al discerniment del seu recorregut interior. Espiga en la seva història un garba d'episodis biogràfics que permeten desxifrar el sentit profund de l'obra. El protagonista principal no n'és l'autora sinó Déu. Amb tot, la responsable literària és Teresa. El seu jo el percebem traspassat de sentiments femenins, net de presumpció: jo, dona, roí i sense lletres...

Ester Díaz S. c.m.

Trobada de Pasqua

L'Arxiprestat de la Seu Vella ha celebrat, diumenge 19 d'abril, a la parròquia de Sant Llorenç, la Trobada de Pasqua de pares i infants de catequesi.

A partir de la pel·lícula projectada, *La invención de Hugo*, els assistents han comentat el significat de la simbologia del film i el seu

missatge. Al respecte, s'ha aprofundit en el significat de l'acció amorosa d'un Déu que estima fins a assumir com a pròpia la condició humana. La trobada s'ha clos amb la celebració de l'Eucaristia.

Iniciació Cristiana dels nous catecúmens

Cinc joves nigerians de la parròquia del Carme han rebut de mans del Sr. Bisbe els sagraments de la Iniciació Cristiana d'adults a la Catedral, aquest 26 d'abril, vigília de la festa del Bon Pastor.

El Petit Cor de la Catedral ha solemnitzat la celebració amb els seus cants. El bisbe Joan ha insistit en «la necessitat que hi hagin adults madurs en la fe, veritablement evangelitzats, enamorats del Crist i disposats a transmetre el do de la fe rebuda. I en aquest camí és fonamental el testimoniatge i proximitat de la comunitat».

Lliurament de premis Frater

L'Acadèmia Mariana de Lleida va acollir, el matí del 26 d'abril, el lliurament de premis de la 34 edició del Concurs Literari de Narracions Frater. L'acte literari es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia, presidida per Mn. Àngel Escales. Finalitzada la celebració, tingué lloc un dinar literari en el transcurs del qual es donà a conèixer el veredict del jurat i es féu el lliurament dels premis del concurs.

En la secció d'adults, el Primer Premi fou per a Albert Guiu Bagés, de Flix (Tarragona).

Pel que fa a la secció juvenil, el Primer Premi fou lliurat a Anna García, de 10 anys i alumna del col·legi Les-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 24 de maig. Pentecosta:**
—Dia de l'Apostolat Seglar.
—19 h, Confirmacions a la parròquia de la Granja d'Escarp.
- **Dijous, 28 de maig:**
—18 h, Trobada de Formació, Delegació de Pastoral de la Salut. Acadèmia Mariana.
- **Divendres, 29 de maig:**
—ACO. Trobada de final de curs.
—19 h, Confirmacions a la parròquia de Santa M. Magdalena.
- **Dissabte, 30 de maig:**
—9.15 h, **ASSEMBLEA DIOCESANA.** Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Diumenge, 31 de maig. Santíssima Trinitat:**
—Visita Pastoral a Maials.

tonac de Lleida. M.ª Dolores Hidalgo, presidenta de Frater Lleida, va felicitar els guardonats i agrai molt especialment a les institucions col·laboradores la seva participació.

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha nomenat: Mn. Josep Solé Sans, diaca permanent, adscrit a la Unitat Pastoral Agermanada constituïda per les Comunitats Parroquials de Santa Maria Magdalena i Mare de Déu del Pilar, de la ciutat de Lleida. Notari de matrimonis i Agent de Precs.

Mn. Joan de Àvila Busquets Baró, diaca permanent, adscrit a la Unitat Pastoral constituïda per les Comunitats Parroquials d'Aitona, Soses, Seròs, Massalcoreig i La Granja d'Escarp, de l'Arxiprestat «Baix Segre».

Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, diaca, adscrit a la Unitat Pastoral constituïda per les Comunitats Parroquials de Rosselló, Alpicat i Torrefarrera, de l'Arxiprestat «Segrià - la Noguera - la Ribagorça».

AYUDANDO A VIVIR

El creciment no es opcional

Hoy, domingo de Pentecostés, Día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar, quiero recordar el primer mandamiento que aparece en las páginas de la Biblia: *creced (Gn 1,27ss)*. En nuestro Bautismo se inicia un proceso de crecimiento que es permanente. La fe es don de Dios, pero Él ha querido nuestra correspondencia libre y responsable y ha puesto en nosotros las capacidades necesarias para responder: «Pondré mi espíritu en vosotros y haré que sigáis mis preceptos, y guardéis y cumpláis mis mandatos» (Ez 36,27).

En la vida natural nacemos, somos pequeños, crecemos y nos desarrollamos, sin embargo, en la vida cristiana, hay personas que siguen pensando y actuando como niños que no se alimentan adecuadamente, ni contrastan su vida con la Palabra «inspirada por Dios y útil para enseñar, reprender, corregir y educar en el bien, para que el que es hombre de Dios llegue a la madurez y esté siempre a punto para toda obra buena» (2Tim 3,16-17).

Los cristianos estamos llamados a llevar a la práctica el proyecto de Dios sobre el ser humano en todas

las circunstancias de la vida ordinaria, fáciles o difíciles, y en el ambiente concreto en el que estamos inmersos: familia, trabajo, alegrías y desgracias, buenas y malas noticias... Contamos con la gracia de Dios, pero hay que ejercitarse habitualmente y con perseverancia en la práctica del Evangelio con obras y en verdad (1Jn 3,18), al igual que un deportista mejora su forma física entrenando, a la vez que adquiere mayor aptitud. No vale esperar situaciones ideales o circunstancias más propicias para manifestar nuestra fe, de palabra y de obra, ofreciendo a nuestros conciudadanos la posibilidad de descubrir la Persona de Jesucristo y su manera de entender la vida.

El Señor no pide imposibles, aunque algunos cristianos parecen pensar que el ideal propuesto por Cristo necesitaría adaptaciones para poder ser vivido. Podemos tener fallos, pero con nuestra vida tenemos que hacer ver que el Evangelio se puede vivir en nuestro quehacer ordinario, y que contar con los defectos, propios y ajenos, no equivale a rebajar sus exigencias. El cristiano joven o adulto demuestra su madurez con hechos, vida y conducta, intentando hacer presente

a Jesús, sin coaccionar a nadie pero tampoco sin disimularlo en medio de una sociedad donde resulta más fácil presentarse como agnóstico o ateo que como cristiano. Y lo hace viviendo en comunión eclesial, alimentando la unidad, la complementariedad y el trabajo conjunto: «entre todos y por el bien de todos».

En este nuevo Pentecostés, animo a todos los fieles cristianos laicos de la Iglesia de Lleida a volver a considerar lo que he dicho en alguna de nuestras Asambleas: «Si queremos tener una palabra evangelizadora en el mundo de la globalidad y dar a las generaciones futuras razones para vivir y para esperar; si queremos promover acciones de presencia misionera, necesitamos optar por un estilo y una organización pastoral que libere de tendencias autárquicas, practicando mejor la corresponsabilidad, sin cerrarnos sobre nosotros mismos de manera defensiva, sin absolutizar aquello que es relativo, universalizar lo particular, ni dogmatizar lo opinable.»

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737